

بسم الله الرحمن الرحيم

سلسلهٔ رمضانی: بازسازی دوباره امت؛ از عبادت فردی تا آگاهی جمعی!

(قسمت اول)

(ترجمه)

رمضان ماه صبر بر ظلم نیست

رمضان برای آن فرض نشده که فصلی برای سازش با ستمگران باشد، یا زمانی که مردم در آن به تحمل باطل عادت داده شوند؛ بلکه این ماه تشریح شده تا انسان را متفاوت بسازد؛ انسانی که آگاهی داشته باشد، اراده داشته باشد و در برابر الله سبحانه و تعالی نسبت به خود و امت خویش احساس مسئولیت کند. اما واقعیت در مصر و بسیاری از سرزمین‌های اسلامی نشان می‌دهد که معنای رمضان وارونه شده است. هر سال این ماه فرا می‌رسد و به مردم گفته می‌شود: بر گرانی صبر کنید، بر فقر صبر کنید، بر ظلم صبر کنید؛ گویی صبر خود هدف نهایی است، نه خصلتی در مسیر تغییر.

روزهای که از معنای اجتماعی و سیاسی خود تهی شود و تنها به گرسنگی و تشنگی فروکاسته گردد، روزه بی‌اثر است؛ نه امتی می‌سازد و نه حقی را برپا می‌کند. در اسلام، صبر به معنای ناتوانی و تسلیم نیست؛ بلکه صبر انسان فعال و مسئول است. صبر یعنی ایستادگی در برابر باطل، نه رضایت به آن. در تاریخ مسلمانان نیز رمضان ماه تصمیم‌های بزرگ بوده است، نه زمانی برای آرام‌سازی موقت. در همین ماه قرآن نازل شد، فتوحات بزرگ رخ داد و مسیر ملت‌ها دگرگون گردید.

آنچه امروز مردم مصر با آن روبه‌رو هستند، سرنوشت ناگزیر یا بلایی بی‌علت نیست؛ بلکه نتیجهٔ نظامی است که امور آنان را به‌درستی اداره نمی‌کند، به شرع الله حکم نمی‌راند و مردم را تنها منبع مالیات یا باری بر دوش خود می‌بیند.

رمضان در دل مسلمان پرسشی جدی را بیدار می‌کند: آیا عبادت‌ها را انجام می‌دهم تا از واقعیت فرار کنم، یا برای آن‌که در تغییر آن سهمی داشته باشم؟ بزرگ‌ترین چیزی که رمضان به امت می‌بخشد، این است که ایمان را دوباره با عمل پیوند می‌دهد، عبادت را با مسئولیت همراه می‌سازد و روزه را به ایستادگی در برابر ظلم تبدیل می‌کند، نه به سازگاری با آن. مسئولیت نیز تنها بر دوش حاکمان نیست؛ بلکه بر عهدهٔ همهٔ امت است، هر کس به اندازه توان خود و بیشترین مسئولیت بر دوش کسانی است که قدرت و توان تغییر واقعیت را در اختیار دارند. رمضان به ما یادآوری می‌کند که اسلام نیامده است تا درد را موقتا آرام کند، بلکه آمده است تا ریشهٔ آن را برطرف سازد و رمضان همچنین یادآور می‌شود که امت به دولت اسلامی؛ خلافت راضیه بر منهج نبوت نیاز دارد.

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

مترجم: پارسا امیدی